

Należy wskazać, iż artykuł 30 Karty Nauczyciela reguluje zasady wynagradzania nauczycieli poprzez określenie składników wynagrodzenia, wysokości średniego wynagrodzenia, uprawnień organów prowadzących szkołę w przedmiocie wynagrodzenia.

Karta Nauczyciela przewiduje, że wynagrodzenie nauczycieli składa się z wynagrodzenia zasadniczego, dodatków, wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego została uzależniona od stopnia awansu zawodowego, posiadanych kwalifikacji oraz wymiaru zajęć obowiązkowych, a wysokość dodatków - w zależności od dodatku - od okresu zatrudnienia (dodatek za wysługę lat), jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć (dodatek motywacyjny), powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji (dodatek funkcyjny) oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy (dodatek za warunki pracy).

Szczegółowo warunki przyznawania dodatków określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy.

W sprawie, w której zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17 czerwca 2016 r., VIII Pa 234/15 kwestią sporną pozostawała ocena prawna charakteru dodatku motywacyjnego jako elementu wynagrodzenia nauczyciela.

Paragraf 6 rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. wymienia ogólne warunki przyznawania dodatku motywacyjnego, wskazując na: osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym, osiągnięcia wychowawczo-opiekuńcze, wprowadzanie innowacji pedagogicznych, przynoszących efekty w procesie kształcenia i wychowania, zaangażowanie w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 KN, szczególnie efektywne wypełnianie zadań i obowiązków związanych z powierzonym stanowiskiem, realizowanie w szkole zadań edukacyjnych wynikających z przyjętych przez organ prowadzący priorytetów w realizowanej lokalnej polityce oświatowej.

Nie można pozbawić nauczyciela dodatku motywacyjnego

Wpisany przez KL
Sob, 07 sty 2017

Przepis ten zawiera jedynie ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego. Skonstruowany jest w sposób na tyle ogólnikowy, iż użycie w uchwale organu stanowiącego sformułowania „w szczególności” nie powoduje możliwości „rozszerzenia uprawnień” do uzyskania dodatku motywacyjnego.

Przykładem tego jest zapis pkt 1 § 6 rozporządzenia, zgodnie z którym do ogólnych warunków przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego zalicza się osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym. Brak sprecyzowania, czym są „osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym”, sprawia, że zapis ten może być bardzo szeroko rozumiany.

Tym samym rada upoważniona jest do dookreślenia zawartych w rozporządzeniu przesłanek, nie posiada natomiast kompetencji do pozbawienia nauczycieli dodatku motywacyjnego.

Podobnie niedopuszczalne jest wprowadzenie w regulaminie uchwalonym na podstawie art. 30 ust. 6 KN wymagania uzyskania pozytywnej oceny jako dodatkowego warunku przyznania dodatku motywacyjnego ani pozbawienie w regulaminie nauczyciela dodatku motywacyjnego w przypadku rażącego naruszenia dyscypliny pracy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z 26 sierpnia 2008 r. (II SA/OI 365/2008, Lexis.pl nr 2052634) stwierdził, że dodatek motywacyjny jest dodatkiem fakultatywnym odnoszącym się do jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, nie zaś dodatkiem związanym z powierzonym stanowiskiem lub sprawowaną funkcją. W przypadku jego przyznania stanowi on składnik wynagrodzenia nauczyciela i staje się elementem umowy o pracę.

Oznacza to, że zmiana tego składnika wynagrodzenia na niekorzyść nauczyciela jako pracownika wymaga wypowiedzenia zmieniającego, tj. wypowiedzenia warunków pracy. W kompetencji określonej w art. 30 ust. 6 KN do ustalania przez radę w uchwale szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie mieści się możliwość odbierania elementów wynagrodzenia przyznanego ustawą (wyrok WSA we Wrocławiu z 25 czerwca 2008 r., IV SA/Wr 176/2008).